

**MEMORIU DE PREZENTARE A
"AMENAJAMENTUL SILVIC AL FONDULUI FORESTIER PROPRIETATEA
privată S.C. GREENGOLD TIMBERLANDS 1 SRL, (suprafață 289,39ha)",
CONSTITUIT ÎN U.P. I ARAD,
ADMINISTRAT DE SC OS GREENGOLD VEST SRL**

*Amenajamentul U.P. I Arad a intrat în vigoare la data de 01.01.2018. și a fost avizat în
Comisia de specialitate din M.M.A.P. prin avizul CTAS nr. 439 din 24.10.2018*

Amenajamentul prezintă următoarele caracteristici:

1. Date generale și localizarea proiectului

1.1. Denumirea proiectului

Amenajamentul silvic al fondului forestier proprietatea privată aparținând SC GREENGOLD TIMBERLANDS 1 SRL (fosta SC GREENGOLD PARTENERS SRL), județul Sibiu (suprafață 289,39 ha) administrat de SC OS GREENGOD VEST SRL, județul Alba, constituit în UP I Arad.

Proiectul **nu intră** sub incidența art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996.

Proiectul **nu se încadrează în Anexa 1** a Legii 292/2018 (Lucrări cu impact major asupra mediului)

Proiectul **nu se încadrează în Anexa 2** a Legii 292/2018 **alin.1, lit.d** ”împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetație forestieră sau defrișare în scopul schimbării destinației terenului” sau **alin.10, lit.e**, ”construcția drumurilor; alte proiecte de construcții; complex de vânătoare, casă administrativă, cabane, pepiniere, fazanerie, etc.”

1.2. Amplasamentul proiectului, inclusiv vecinătățile și adresa obiectivului

Obiectul prezentului studiu îl constituie **Unitatea de Producție I Arad**, cu o suprafață de 289,39 ha, proprietate privată aparținând S.C. GREENGOLD TIMBERLANDS 1 S.R.L., jud. Sibiu pe care o administrează Ocolul Silvic Greengold vest SRL.

Arboretele din U.P. I Arad sunt situate în județul Arad, în bazinul hidrografic al râului Mureș. Fac parte, din punct de vedere fizico-geografic, din Podișul Lipovei, subunitate a Dealurilor de Vest.

Calea de acces la trupul de pădure este constituită de drumul național DN 7 (București – Nădlac), care în localitatea Săvârșin, se intersecțează cu DJ 682, din care în localitatea Bata porneste DC 63 Bata – Lalașinț care trece pe la baza proprietății.

Proprietatea este alcătuită dintr-un singur trup de pădure.

Repartizarea fondului forestier pe unități teritorial administrative - Tabelul 1

Vecinătăți, limite, hotare

Nr . crt	Județul	Unitatea teritorial administrativă	Denumire fost:		C.V.C. aferente	Suprafa tă -ha-
			O.S.	U.P		
1.	Arad	Comuna Bârzava	Lipova	V Belotîț	356/28.04.2016	289.39
TOTAL						289.39

Limitele unității de producție sunt atât naturale, cât și artificiale/convenționale, fiind evidențiate în tabelul următor:

Vecinătăți, limite, hotare - Tabelul 2

puncte cardinale	Vecinătăți	Limite	Hotare
Trup Hunter III (289.39 ha)			
Nord	Fond forestier proprietatea publică a statului, O.S. Lipova	Convenționale	Semne convenționale, Borne
Est	Fond forestier proprietatea privată , O.S. Mocsoni-Starcea	Convenționale	Semne convenționale, Borne
Sud	Fond forestier proprietatea privată , O.S. Mocsoni-Starcea	Convenționale	Semne convenționale, Borne
Vest	Fond forestier proprietatea privată , O.S. Mocsoni-Starcea	Convenționale	Semne convenționale, Borne

Trupuri de pădure (bazinete) componente

Unitatea de producție I Arad este alcătuită dintr-un singur trup de pădure, denumit Hunter III.

Trupuri de pădure componente - Tabel 3

Denumirea trupului	Denumirea bazinelui	Parcele componente	Suprafata ha	Comuna (orașul) în raza căruia se află
Hunter III	Mureș	174-182	289.39	Bârzava
Total			289.39	-

Pădurile din cadrul acestei unități de producție sunt situate în Dealurile de Vest, mai exact Podișul. Unitatea geomorfologică cel mai des întâlnită este versantul, configurația reliefului fiind ondulată în cea mai mare proporție. O rețea hidrografică evoluată taiе suprafațа prin văi ce despart interfluvii în general cu pante line. Din punct de vedere altitudinal, arboretele se situează între 155 m (u.a. 182A) și 285 m (u.a. 178 B).

Expoziția cel mai des întâlnită este cea umbrită (53 % - 152.99 ha), urmată de cea parțial însorită (26% - 75.06 ha), iar cel mai puțin reprezentată este cea Însrită (21% - 61.34 ha).

Înclinarea terenului se încadrează în intervalul 0-30 grade, 16-30 grade (51% - 148.61 ha) și 0-16 grade (49% - 140.78 ha).

Relieful, ca factor pedogenetic, influențează formarea și repartizarea solurilor în cuprinsul unității de producție.

În tabelul urmator sunt redate tipurile de stațiune identificate în cadrul unității de producție și suprafața ocupată de acestea, descrierea lor fiind prezentată în tabelul.

Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de stațiune - Tabel 4

Nr. Crt.	Tipuri de stațiune		Suprafață		Categorie de bonitate		Tipuri și subtipuri de sol
	Codul	Diagnoză	Ha	%	Superioră	Mijlocie	
(FD₃) Deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete							
1	5.2.4.3	Deluros de fagete, Bs, brun edafic mare, cu Asperula Asarum.	23.5	8	23.5	-	-
TOTAL FD₃			23.5	8	23.5	-	-
(FD₂) Deluros de cvercete (de gorun, cer, gârniță amestecuri dintre acestea) și sleauri de deal							
2	6.1.4.3.	Deluros de cvercete și sleauri de deal, Bs, podzolit-pseudogleizat, edafic mare, cu Carex pilosa.	265.89	92	265.89	-	-
TOTAL FD₂			265.89	92	265.89	-	-
TOTAL			289.39	100	289.39	0	0

După cum se poate observa, în tabelul 5, Toate stațiunile din cadrul suprafeței luate în studiu sunt de bonitate superioară.

În general, acest fapt se reflectă în productivitatea și calitatea arboretelor.

Prin lucrările de gospodărire ce se vor efectua, se va căuta realizarea unei concordanțe depline între productivitatea arboretelor și bonitatea stațiunilor.

Descrierea tipurilor de stațiuni cu factori limitativi și măsurile de gospodărire impuse - Tabel 5

Etaj fitoclimatic	Indicativul de clasificare și descrierea concisă a tipului de stațiune Formula stațională	Tipul natural de pădure descrierea și productivitatea acestuia	Factori și determinanți Ecológici limitativi: riscuri	Măsuri de gospodărire impuse de factori ecologici și riscuri		
				Recomandări	Compoziția de împădurire în terenuri goale	Lucrări silvotehnice
1	2	3	4	5	6	7
FD3	<p>5.2.4.3. Deluros de făgete Bs, brun, edafic mare cu Asperula-Asarum. FD3, fa.BS.TIV-V.HIV.Ue3-2 Fiind cel mai răspândit tip de mijlocie (Ps) stațiune, ocupând suprafețe importante în etajul complexelor de gorunete și făgete, din întreaga țară, este și cel mai răspândit în cadrul unității de producție studiate. Întâlnit pe versanți inferiori, mijlocii și rare superiori, umbriți sau semiumbriți cu înclinare slabă până la moderată, cu un important plus de umiditate, minus de temperatură și de lumină. Soluri brune eumezobazice și soluri brune acide cu volum edafic mare și foarte mare. Ocupă 23.5 ha</p>	<p>5.3.1.1. Goruneto-sleau cu fag, de productivitate mijlocie (Ps) Ocupă 23.5 ha</p>		<p>Introducerea speciilor de amestec precum palatinul, cireșul și frasinul.</p>	<p>8 6-8 GO+ 2-4 PAM, CI, FA, FR, TE, CA</p>	<p>ÎLucrări de îngrijire și conducere. Tăieri de igienă Tăieri progresive</p>
FD2	<p>6.1.4.3- Deluros de cvercete(gorunete) și sleauri de deal Bs, podzolit-pseudogleizat, edafic mare, cu Carex pilosa FD2,Pm,TIV,HE-1V,Ue4-3 Este întâlnit pe terase, platouri și versanți slab</p> <p>înclinații. Substraturile litologice sunt formate din argile marnoase. Preluvosol și luvosol divers podzolite, mezobazice, mijlociu pseudogleizate. Cu mull și mull moder, profunde și foarte profunde, moderat humifere, luto-nisipoase în</p>	<p>7.3.1.1- Cereto-gârnițet de dealuri (Ps) Ocupă 116.72 ha</p> <p>7.4.1.2- Amestec de gorun, gârniță și cer (Ps) Ocupă 43.47 ha</p> <p>7.4.3.1 Amestec</p>	<p>Apa accesibilă, volumul edafic, uscăciunea atmosferică și troficitatea</p>	<p>Promovarea regenerării naturale; Menținerea vegetației la consistență normală</p>	<p>3CE3GI3 GO1CI</p>	<p>Împăduriri Lucrări de îngrijire și conducere. Tăieri de igienă Tăieri progresive</p>

<p>orizonturile superioare și lutoase și luto-argiloase în orizontal BtW, lipsite de schelet sau slab scheletice, cu drenaj lent și volum edafic mare.</p> <p>Stațiunea este de bonitate superioară pentru cvercete de gorun, stejar pedunculat și gorun, stejar pedunculat și 7.5.1.3- Sleașo-sleauri de deal.</p> <p>Ocupă o suprafață de 265.89 ha.</p>	<p>de stejar pedunculat, gorun, cer și garnita</p> <p>(Ps)</p> <p>Ocupă 87.51 ha</p> <p>Ocupă 18.19 ha</p> <p>7.5.1.3- Sleașo-sleauri de deal, cu gorun (Ps)</p>		
--	--	--	--

Precizăm că suprafața fondului forestier ce face obiectul amenajamentului silvic este cuprinsă integral în situri Natura 2000 după cum urmează:

Tabel 6

Grupa funcțională	Subgrupă		Categorie funcțională		Suprafață	
	Cod	Funcția	Cod	Denumire	ha	%
I	5	Păduri cu funcții de interes științific și de conservare a genofondului și ecofondului forestier.	M	Păduri din rezervații ale biosferei neincluse în categoriile funcționale 1.5.a,c,d,e. (T IV); (Sit natura 2000 : ROSPA0029-Defileul Mureșului inferior – Dealurile Lipovei)	289.39	100
Total Gr. I					289.39	100
Total U.P.					289.39	100

Suprafața luată în studiu se suprapune în întregime cu Situl Natura 2000

- ROSPA 0029 Defileul Muresului inferior - Dealurile Lipovei

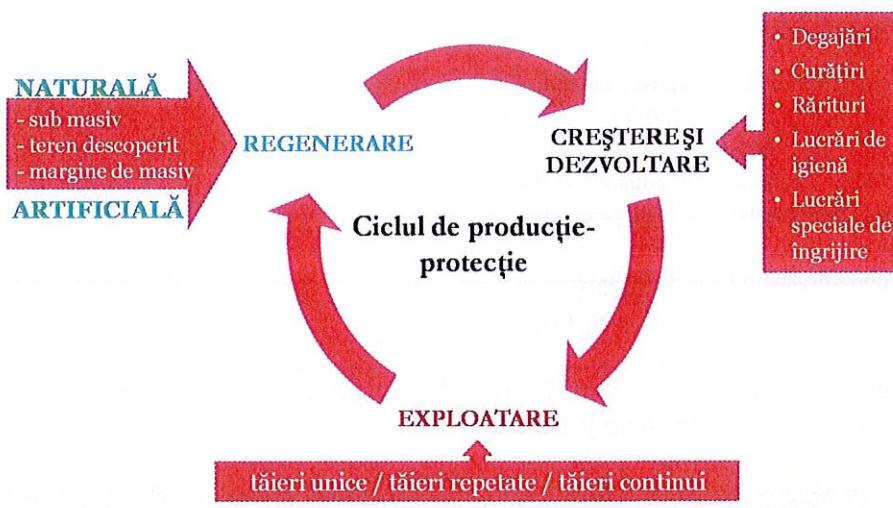
2. Descrierea sumară a proiectului

2.1. Necesitatea și oportunitatea proiectului

Amenajamentul silvic este proiect tehnic, prin care gospodărirea silvică își asigură în pădure condiții organizatorice proprii pentru realizarea sarcinilor ei.

Gospodărirea fondului forestier național este supusă regimului silvic (= un sistem de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier național, având ca finalitate asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere) și se face prin planurile de amenajament silvic elaborate după norme unitare la nivel național (indiferent de natura proprietății și de forma de administrare).

Acstea sunt verificate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, fiind aprobată prin ordin de ministru.

Figură 1: Componentele sistemului silvotehnic

Intocmirea amenajamentului este obligatorie fiind reglementat de legislatia in vigoare (Legea 46/2008 – Codul Silvic si actele subsecvente acesteia).

Ecosistemele naturale trebuie privite ca sisteme dinamice. Chiar și în cazul celor care au durată de viață îndelungată, cum sunt pădurile, anumite evenimente produc schimbări radicale în compoziția și structura acestora și implicit influențează dezvoltarea lor viitoare. În astfel de situații, perioada necesară reinstalării acelaiași tip de pădure este variabilă, în funcție de amploarea perturbării și de capacitatea de reziliență a ecosistemului (capacitatea acestuia de a reveni la structura inițială după o anumită perturbare – Larsen 1995).

În pădurile incluse în amenajamentul silvic UP I Arad, în fiecare caz în parte, măsurile de gospodărire au fost direct corelate cu funcția prioritară atribuită pădurii (care poate fi de producție sau de protecție). Bineînțeles, că acolo unde a fost cazul, acestea s-au adaptat necesităților speciale de conservare ale speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate. Ca urmare, eventualele restricții în gospodărire se datorează unor cerințe speciale privind conservarea speciilor de interes comunitar. Aceste restricții au fost atent analizate pentru a nu crea tensiuni între factorii interesați și mai ales pentru a nu cauza pierderi inutile proprietarilor de terenuri.

În ceea ce privește habitatele, Amenajamentul silvic urmăreste o conservare (= prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea acelaiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire putând duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin în a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Datele sintetice sunt prezentate în tabelul următor:

Tabel 7

Specificari	SPECIA											UP
	CE	CA	GI	ST	GO	FA	TE	STR	DR	DT		
Compoziția(%)	42	23	14	7	5	5	1	0	0	3	100	
Clasa de productie	1.1	2.0	1.0	1.8	1.4	2.0	2.0	1.0	1.0	1.5	1.4	
Consistenta	0.90	0.87	0.90	0.93	0.93	0.81	0.82	1.00	1.00	0.84	0.89	
Varsta medie (ani)	83	59	84	86	8 4	80	6 7	30	30	79	77	
Cresterea curenta (mc/an/ha)	6.2	7.0	6.1	6.9	6.3	8.2	7.8	15.1	18.3	4.8	6.6	
Volum mediu (mc/ha)	404	362	420	405	379	370	335	314	337	332	390	
Fond lemnos (mc)	48095	24474	16557	8281	5477	5081	1195	436	313	2952	1128 61	

La amenajare s-a făcut doar o reactualizare a distribuției pe categorii de folosință dictată de modificările impuse de evoluția naturală a arboretelor și de lucrările de gospodărire executate.

Nu se prevăd lucrări de schimbare schimbare a categoriei de folosință.

Distribuția suprafețelor pe categorii de folosință

Tabel 8

CATEGORIE DE FOLOSINTA	Suprafata (Ha)		
	GRF. I	GRF. II	Total
A - Paduri si terenuri destinate impaduririi sau reimpaduririi	289.39	0	289.3
A1 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care se reglementeaza	289.39	0	289.3
recoltarea de produse principale	0	0	0
A11 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	288.73	0	288.7
174 A 174 B 174 C 174 D 174 E 175 A 175 B 175 C 175 D 175 E 175 F 176 A 176 B 176 C 176 D	0	0	0
176 E 177 A 177 B 177 C 177 D 177 E 177 F 178 A 178 B 179 A 179 B 180 181 A 181 B 182 A 182 B	0	0	0
A12 - Regenerari pe cale artificiala cu reusita parciala	0	0	0
A13 - Regenerari pe cale naturala cu reusita parciala	0.66	0	0.66
177 C	0	0	0
A14 - Terenuri de reimpadurit in urma tacierilor rase, a doboriturilor de vint sau a altor cauze	0	0	0
A15 - Poieni sau goluri destinate impaduririi	0	0	0
A16 - Terenuri degradate prevazute a se impadurii	0	0	0
A17 - Rachitarii naturale ori create prin culturi	0	0	0
A2 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care nu se reglementeaza	0	0	0
recoltarea de produse principale	0	0	0
A21 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	0	0	0
A22 - Terenuri impadurite pe cale naturala sau artificiala cu reusita parciala	0	0	0
A23 - Terenuri de reimpadurit in urma doboriturilor de vint sau a altor cauze	0	0	0
A24 - Poieni sau goluri destinate impaduririi	0	0	0
A25 - Terenuri degradate destinate impaduririi	0	0	0
B - Terenuri afectate gospodaririi silvice	0	0	0
B1 - Linii parcelare principale	0	0	0
B2 - Linii de vinatoare si terenuri pentru hrana vinatului	0	0	0
B3 - Instalatii de transport forestier: drumuri, cai ferate si funiculare permanente	0	0	0
B4 - Cladirii, curti si depozite permanente	0	0	0
B5 - Pepiniere si plantatii seminciere	0	0	0
B6 - Culturi de arbusti fructiferi, de plante medicinale si melifere, etc	0	0	0
B7 - Terenuri cultivate pentru nevoile administratiei	0	0	0
B8 - Terenuri cu fazanerii, pastravarii, centre de prelucrare a fructelor de padure, uscatorii de seminte, etc.	0	0	0
B9 - Ape care fac parte din fondul forestier	0	0	0
B10 - Culoare pentru linii de inalta tensiune	0	0	0

B11- Fasii de frontieră și instalatii aferente (G)	0	0	0
C - Terenuri neproductive: stincarii, saraturi, mlastini, ravene, etc.	0	0	0
D - Terenuri scoase temporar din fondul forestier	0	0	0
D1 - Transmise prin acte normative în folosinta temporare a unor organizatii pt. instalatii electrice, petroliere sau hidrotehnice, pentru cariere, depozite, etc.	0	0	0
D2 - Detinute de persoane fizice sau juridice fara aprobarile legale necesare, ocupatii si litigii	0	0	0
TOTAL : A + B + C + D	289.39	0	289.39

La stabilirea soluțiilor tehnice în amenajament, obiectivele de protecție (conservare) și producție stabilite la amenajarea anterioară au fost armonizate cu cele ale Planurilor de management ale ariilor protejate respectiv:

- Protecția solurilor și terenurilor (protecția terenurilor cu înclinare mai mare de 35 de grade și protecția terenurilor cu înmăștinare permanentă)
- Asigurarea exercitării funcției de protecție a pădurilor incluse în Siturile Natura 2000

Repartiția suprafețelor pe categorii funcționale

Tabel 9

GF	FCT1	FCT	UNITATI AMENAJISTICE
1	5 M	5M	174 A 174 B 174 C 174 D 174 E 175 A 175 B 175 C 175 D 175 E 175 F 176 A 176 B 176 C 176 D
			176 E 177 A 177 B 177 C 177 D 177 E 177 F 178 A 178 B 179 A 179 B 180 181 A 181 B
			182 A
			182 B
			Total FCT:5L 31 UA 289.39 Ha
			Total FCT1:5L 31 UA 289.39 Ha
			Total GF:1 31 UA 289.39 Ha
			Total UP: 31 UA 289.39 Ha

Tabel 2.1.4.

La amenajarea actuală a fondului forestier inclus în UP I Arad funcțiile pădurii s-au armonizat conform legilație în vigoare.

Suprafața totală a arboretelor incluse în situri Natura 2000 este de 289,39 ha

Au fost constituită o singura subunitate de gospodărire:

- S.U.P. „A” – Codru regulat – sortimente obișnuite, în care au fost incluse arboretele din categoria funcțională 1.5M în suprafață de 289,39 ha. Din aceste arborete se va extrage, în principal, lemn pentru cherestea.

Constituirea subunităților de gospodărire pe unități amenajistice este redată în tabelul următor:

Subunități de producție sau de protecție constituite

Tabel 10

SUP	UNITATI AMENAJISTICE								
A	174 A	174 B	174 C	174 D	174 E	175 A	175 B	175 C	175 D
	175 E	175 F	176 A	176 B	176 C	176 D	176 E	177 A	177 B
	177 C	177 D	177 E	177 F	178 A	178 B	179 A	179 B	180

	181 A	181 B	182 A	182 B				
Total	Suprafata	289.39 HA	Nr.UA-uri	31				
Total UP	Suprafata	289.39 HA	Nr.UA-uri	31				

Îndeplinirea funcțiilor atribuite arboretelor este condiționată de modul în care atât arboretele cât și pădurea în ansamblul ei satisfac anumite condiții de structură.

Structura arboretelor este definită de amenajament prin bazele de amenajare: regim, compoziție țel, tratament, vîrstă exploataabilității și ciclu.

Fondul de producție – reprezintă totalitatea arborilor și arboretelor unei păduri, în măsura în care îndeplinesc rolul de mijloc de producție sau exercită funcții de protecție.

Fondul de producție diferă de la o pădure la alta. În fiecare caz el se caracterizează printr-o anumită stare, adică printr-o anumită structură, țeluri de gospodărire (baze de amenajare) și o anumită mărime. Acestea, variază, ca efect al condițiilor staționale, al dezvoltării arborilor și al acțiunilor gospodărești, facând ca și starea fondului de producție să varieze.

Există totuși pentru orice pădure o starea a fondului de producție, la care eficiența lui sau a pădurii în funcția sau funcțiile ce i-au fost atribuite este maximă.

Starea de maximă eficacitate a fondului de producție se numește **stare normală**, iar fondul de producție respectiv se numește și el normal. De asemenea, se numesc normale și caracteristicile acestuia: mărime, structura, etc..

Fondul de producție existent la un moment dat într-o pădure, se numește **real**. Acesta poate fi normal sau anormal, după cum structura și mărimea lui corespund sau nu cu cele considerate normale.

Pentru îndeplinirea în condiții corespunzătoare a funcțiilor atribuite (obiectivelor ecologice, sociale și economice), atât arboretele luate individual cât și pădurea în ansamblul ei, trebuie să îndeplinească anumite cerințe de structură.

Amenajamentul silvic urmărește aducerea fondului de producție real, în starea considerată ca fiind cea mai bună – stare normală.

Starea normală (optimă) a fondului de producție, se definește prin stabilirea țelurilor de gospodărire: **regim, compoziția – țel, tratament, exploataabilitate, ciclu**.

Pentru arboretele din UP I Arad s-au adoptat următoarele baze de amenajare (structuri țel de atins în perspectivă):

Regimul silvic al unei păduri reprezintă modul general în care se asigură regenerarea unei păduri (din sămanță sau pe cale vegetativă), definește structura pădurii din acest punct de vedere.

Pentru realizarea funcțiilor social-economice stabilite în cadrul unității de protecție și producție s-a prevăzut să se aplique următoarele regimuri silvice:

- **codru**, regim bazat pe regenerarea pădurii din sămânță, conservarea genofondului și realizarea de arborete stabile și valoroase, precum și exercitarea funcțiilor de protecție a mediului.

Compoziția-țel reprezintă combinația de specii din cadrul unui arboret, care îmbină în modul cel mai favorabil, atât prin proporția cât și prin gruparea lor, exigențele biologice ale pădurii cu cerințele social-ecologice și economice, în orice moment al existenței lui

La stabilirea componenției viitoarelor arborete s-a urmărit cu prioritate asigurarea stabilității ecologice prin menținerea nealterată atât a biocenozelor natural valoroase cât și a biotipurilor corespunzătoare, precum și prin promovarea unor specii și componenții natural – potențiale cât mai apropiate de cele ale ecosistemelor naturale.

Pentru arboretele exploataabile în prezent și pentru subparcelele în care se vor executa lucrări de împădurire, a fost stabilită componența-țel de regenerare. Pentru restul arboretelor s-a indicat componența-țel la exploataabilitate.

Stabilirea componenției-țel pe subunități de producție -

Tabel 11

SU P	Tip de stațiune	Tip de pădure	Componența-țel	Suprafață	Speci								
					CE	GI	GO	ST	FA	TE	PA	CA	
A	524 3	5311	6GO2FA1TE1PA	23.5			14.1		4.7	2.35	2.35		
		7311	5CE4GI1CA	116.72	58.36	46.69						11.67	
		7412	4CE3GI2GO1CA	43.47	17.39	13.04	8.69					4.35	
		7431	3CE2GI2GO2ST1CA	87.51	26.26	17.5	17.5	17.5				8.75	
		7513	3CE2GI1GO2ST1TE 1CA	18.19	5.45	3.64	1.82	3.64		1.82		1.82	
	Total				289.39	107.4 6	80.87	42.11	21.14	4.7	4.17	2.35	26.59
% Componența-țel					100	37	28	15	7	2	1	1	9
Componența-actuală													
UP	614 3	5311	6GO2FA1TE1PA	23.5			14.1		4.7	2.35	2.35		
		7311	5CE4GI1CA	116.72	58.36	46.69						11.67	
		7412	4CE3GI2GO1CA	43.47	17.39	13.04	8.69					4.35	
		7431	3CE2GI2GO2ST1CA	87.51	26.26	17.5	17.5	17.5				8.75	
		7513	3CE2GI1GO2ST1TE 1CA	18.19	5.45	3.64	1.82	3.64		1.82		1.82	
	Total				289.39	107.4 6	80.87	42.11	21.14	4.7	4.17	2.35	26.59
% Componența-țel					100	37	28	15	7	2	1	1	9
Componența-actuală													

Ca baza de amenajare, **tratamentul** definește structura arboretelor din punct de vedere al variației vârstei elementelor din care se compun. Se disting următoarele tipuri:

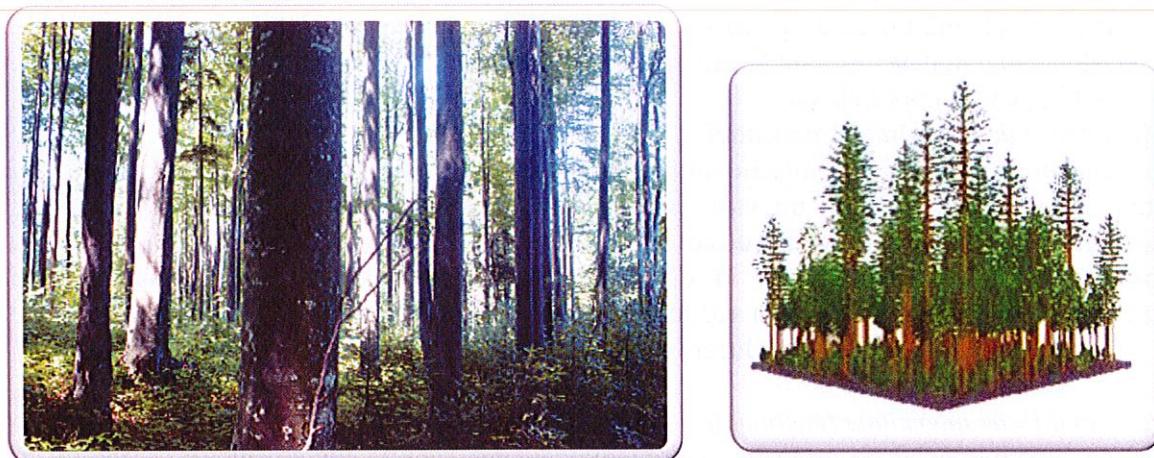
- Echienă – toți arborii au practic aceeași vârstă, sau diferă cu cel mult 5 ani.
- Relativ echienă – vârsta arborilor diferă cu peste 5 ani, dar nu cu mai mult de 30 ani.
- Relativ plurienă – arborii fac parte din 2-3 generații, prezintând 2-3 stadii de dezvoltare care se dispun în mod natural în etaje.

- Plurienă – există arborii din toate categoriile de diametre și vârste, prezentând toate stadiile de dezvoltare și în care nu se pot identifica etaje distințe.

Figură 2 - Structura echienă

Figură 3 - Structura plurienă

Tratamentele alese pentru arboretele incluse în UP I Arad

Tratamentul tăierilor progresive

A. tăieri progresive s-a propus în gorunete, făgete, și goruneto-făgete pe o suprafață de 37,51 ha.

Face parte din grupa tratamentelor cu tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se face sub masiv. Caracteristica principală a tratamentului tăierilor progresive o constituie declanșarea procesului de regenerare, cu ocazia primelor tăieri, într-un număr variabil de puncte de pe suprafața arboretului, care constituie aşa numitele ochiuri de regenerare. Cu ocazia revenirilor următoare, semințișurile instalate în ochiurile respective sunt puse în lumină, printr-una sau mai

multe tăieri. Pe măsură ce ochiurile se largesc treptat, marginile lor se apropiie, atingându-se unele cu altele, după care se execută tăieri de racordare.

Exploataabilitatea definește structura arboretelor sub raport dimensional și se exprimă prin diametre limită, în cazul structurilor de codru grădinărit, și prin diametrele medii de realizat, respectiv prin vârsta exploataabilității, în cazul structurilor de codru regulat și de crâng.

În raport cu caracteristicile arboretelor și funcțiile atribuite acestora, s-a stabilit:

- ✓ Vârsta exploataabilității de protecție – 112 ani S.U.P. A

Ciclul condiționează structura pe clase de vîrstă a unei păduri de codru regulat, el determinând mărimea și structura pădurii în ansamblul ei.

Pentru arboretele din subunitatea A – codru regulat, s-a adoptat un ciclu de 110 de ani.

Principalele măsuri de gospodărire ce sunt prevăzute în proiect sunt graduale în corelație cu intensitatea funcțională atribuită fiecărui arboret în parte.

Astfel pentru arboretele din:

A) Tipul II de intensitate funcțională

Păduri cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnosă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare

Arboretele din tipul II sunt incluse în subunitatea de protecție de tipul M – păduri supuse regimului de conservare deosebită. În aceste arborete au fost prevăzute următoarele lucrări:

- Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor
- Tăieri de igienă

B) Tipul IV de intensitate funcțională

Păduri cu funcții special de protecție și producție, pentru care se reglementează procesul de producție lemnosă – produse principale, dar cu restricții special în aplicarea măsurilor de gospodărire

În aceste arborete au fost prevăzute următoarele lucrări:

- Lucrări de regenerare (tăieri progresive)
- Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor
- Tăieri de igienă

Tehnica de execuție a acestor lucrări este reglementată și descrisă în NORME TEHNICE PENTRU SILVICULTURĂ.

Volumele posibile de recoltat au ținut cont de:

- Asigurarea continuității funcționale
- Menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare a arboretelor

- Menținerea într-un procent cât mai mare a caracterului natural al arboretelor.
-

3.Biodiversitate

Conceptul de conservare a biodiversității

Conceptul de biodiversitate sau diversitate biologică a fost definit pentru prima dată în contextul adoptării unui nou instrument internațional de mediu, în cadrul Summit-ului Pământului UNCED din 1992 de la Rio de Janeiro. Acesta semnifică diversitatea vieții de pe pământ și implică patru nivele de abordare: diversitatea ecosistemelor, diversitatea speciilor, diversitatea genetică și diversitatea etnoculturală.

Din punct de vedere conceptual biodiversitatea are valoare intrinsecă acesteia asociindu-i-se însă și valorile ecologică, genetică, socială, economică, științifică, educațională, culturală, recreațională și estetică. Reprezentând condiția primordială a existenței civilizației umane, biodiversitatea asigură sistemul suport al vieții și al dezvoltării sistemelor socio-economice. În cadrul ecosistemelor naturale și seminaturale există stabilite conexiuni intra și interspecifice prin care se realizează schimburile materiale, energetice și informaționale ce asigură productivitatea, adaptabilitatea și reziliența acestora. Aceste interconexiuni sunt extrem de complexe, fiind greu de estimat importanța fiecărei specii în funcționarea acestor sisteme și care pot fi consecințele diminuării efectivelor acestora sau a dispariției, pentru asigurarea supraviețuirii pe termen lung a sistemelor ecologice, principalul furnizor al resurselor de care depinde dezvoltarea și bunăstarea umană. De aceea, menținerea biodiversității este esențială pentru asigurarea supraviețuirii oricărora forme de viață, inclusiv a oamenilor.

Valoarea economică a biodiversității devine evidentă prin utilizarea directă a componentelor sale: resursele naturale neregenerabile – combustibili fosili, minerale etc. și resursele naturale regenerabile – speciile de plante și animale utilizate ca hrană sau pentru producerea de energie sau pentru extragerea unor substanțe, cum ar fi cele utilizate în industria farmaceutică sau cosmetică. În prezent nu se poate spune că se cunosc toate valențele vreunei specii și modul în care ele pot fi utilizate sau accesate în viitor, astfel că pierderea oricărei dintre ele limitează oportunitățile de dezvoltare a umanității și de utilizare eficientă a resurselor naturale. La fel de important este rolul biodiversității în asigurarea serviciilor oferite de sistemele ecologice, cum ar fi reglarea condițiilor pedo-climatice, purificarea apelor, diminuarea efectelor dezastrelor naturale etc.

Costurile pierderii sau degradării biodiversității sunt foarte greu de stabilit, dar studiile efectuate până în prezent la nivel mondial arată că acestea sunt substanțiale și în creștere. În primul raport al proiectului privind evaluarea economică a ecosistemelor și biodiversității la nivel internațional, publicat în 2008, se estimează că pierderea anuală a serviciilor ecosistemice reprezintă echivalentul a 50 de miliarde EURO și că, până în 2050, pierderile cumulate în ceea ce privește bunăstarea se vor ridica la 7% din PIB.

Deși nu se poate stabili o valoare directă a biodiversității, valoarea economică a bunurilor și serviciilor oferite de ecosisteme a fost estimată între 16 – 54 trilioane USD/anual (Costanza et al., 1997). Valorile au fost calculate luând în considerare serviciile oferite de ecosisteme: producția de hrană, materii prime, controlul climei și al gazelor atmosferice, circuitul nutrienților, al apei, controlul eroziunii, formarea solului etc. Valoarea medie a serviciilor oferite de ecosisteme - 35 trilioane USD/anual este aproape dublă față de produsul intern brut de la nivel mondial, estimat în același studiu la 18 trilioane USD/anual.

Biodiversitatea are un rol important în viața fiecărei societăți, reflectându-se în cultura și spiritualitatea acestora (folclor, artă, arhitectură, literatură, tradiții și practici de utilizare a terenurilor și a resurselor etc.). Valoarea estetică a biodiversității este o necesitate umană fundamentală, peisajele naturale și culturale fiind baza dezvoltării sectorului turistic și recreațional.

Din punct de vedere etic, fiecare componentă a biodiversității are o valoare intrinsecă inestimabilă, iar societatea umană are obligația de a asigura conservarea și utilizarea durabilă a acestora.

Obiectivele și principiile conservării biodiversității

În iunie 1992, în cadrul UNCED un număr de 153 de state, inclusiv cele din Uniunea Europeană, au semnat CBD, care a intrat în vigoare pe 29 decembrie 1993. La începutul anului 2010 CBD este ratificată de 193 de părți și reprezintă astăzi cel mai important instrument internațional în coordonarea politicilor și strategiilor la nivel global privind conservarea biodiversității. România a ratificat CBD prin Legea nr. 58/1994.

Cele trei obiective ale CBD sunt următoarele:

- conservarea diversității biologice;
- utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice;
- împărtirea corectă și echitabilă a beneficiilor rezultante din utilizarea resurselor genetice.

De asemenea, la Summit-ul Pământului au mai fost adoptate Agenda 21, Declarația de la Rio cu privire la Mediu și Dezvoltare, Declarația Prințipiori Pădurilor și Convenția Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbări Climatice ratificată prin Legea 24/1994.

În cadrul Conferinței Părților la CBD au fost adoptate și principiile ce stau la baza conservării biodiversității și dezvoltării durabile a sistemului socio-economic, aşa cum sunt prezentate în continuare:

1. Principiul prevenției: conservarea biodiversității se realizează eficient dacă sunt eliminate sau diminuate efectele posibilelor amenințări;
2. Principiul precauției: lipsa studiilor științifice complete nu poate fi considerată ca motiv de acceptare a unor activități ce pot avea impact negativ semnificativ asupra biodiversității;
3. Principiul poluatorul plătește: cel ce cauzează distrugerea biodiversității trebuie să plătească costurile de prevenire, reducere a impactului sau reconstrucție ecologică;
4. Principiul participării publicului la luarea deciziilor și accesul la informație și justiție în domeniul mediului: publicul trebuie să aibă acces la informațiile de mediu și dreptul de a participa în procesul de luare a deciziilor de mediu;
5. Principiul bunei guvernări: guvernarea trebuie să îndeplinească opt caracteristici majore – să fie participativă, măsurabilă, transparentă, responsabilă, efectivă și eficientă, echitabilă și în acord cu normele legale;
6. Principiul integrării sectoriale: conservarea biodiversității și utilizarea durabilă a componentelor sale trebuie luate în considerare în procesul de luare a deciziilor și de stabilire a politicilor sectoriale;

7. Principiul abordării ecosistemice: reprezintă o strategie de management integrat, adaptativ, bazată pe aplicarea unor metodologii științifice corespunzătoare care iau în considerare structura și funcțiile ecosistemelor și capacitatea lor de suport;
8. Principiul rețelelor ecologice: pentru asigurarea conectivității dintre componentele biodiversității cu cele ale peisajului și ale structurilor sociale, având ca și componente centrale ariile naturale protejate se stabilesc culoare ecologice de legătură;
9. Principiul subsidiarității: reglementează exercițiul puterii, deciziile trebuind luate la nivelul cel mai de jos (local, regional, național);
10. Principiul compensării: în cazul în care există un impact negativ și în lipsa unor soluții alternative, pentru obiective de interes public major se stabilesc măsuri compensatorii.

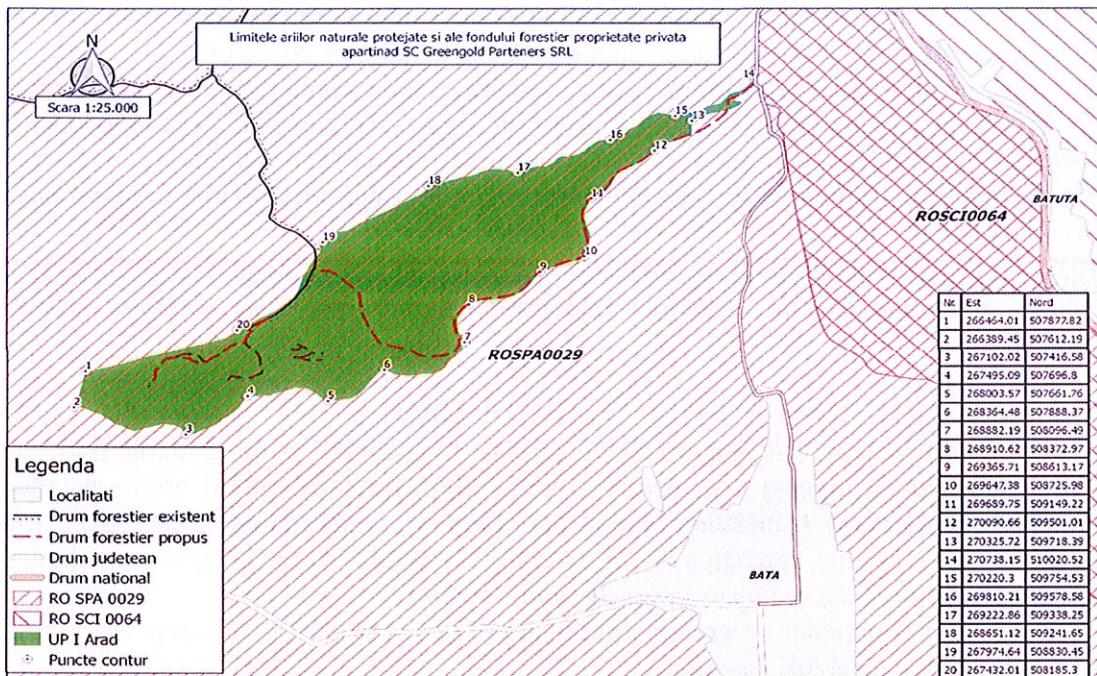
Arii naturale protejate în relație cu planul de amenajare

Actul legislativ care asigură cadrul juridic al gestionării ariilor naturale protejate este Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbaticе, aprobată prin Legea 49/2011 privind aprobarea OUG 57/2007. Conform actului legislativ menționat, ariile naturale protejate se împart în următoarele categorii:

- de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;
- de interes internațional: situri naturale ale patrimoniului natural universal, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei;
- de interes comunitar sau situri "Natura 2000": situri de importanță comunitară, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică;
- de interes județean sau local: stabilite numai pe domeniul public/privat al unităților administrativ- teritoriale, după caz.

În urma verificării amplasamentului suprafeței ce face obiectul prezentului amenajament, utilizând ca bază cartografică limitele în format Stereo 70 ale ariilor naturale protejate disponibile pe pagina web a Ministerului Mediului și Pădurilor, s-a constatat că zona sudiată se suprapune peste situl de importanță comunitară ROSPA 0029 Defileul Mureșului Inferior – Dealurile Lipovei:

Limitile Siturilor Natura 2000 și a fondului forestier

Baza legislativă stabilită la nivelul Comunității Europene pentru înființarea rețelei Natura 2000 o constituie Directivele 79/409/EC („Directiva Păsări”) și 92/43/EEC („Directiva Habitare”). Directiva păsări- se referă la conservarea speciilor de pasari care se gasesc în mod natural în salbaticie pe teritoriul european al statelor membre. Principalele obiective ale acestei directive sunt protecția, managementul și controlul acestor specii și stabilirea regulilor pentru conservarea lor. Aceasta directivă se va aplica în cazul păsărilor, ouelor lor, cuiburilor și habitatelor lor. În ceea ce privește păsările în sine, include interzicerea capturii, deținerii sau uciderii intenționate, a perturbării intenționate și a oricărei activități privind comercializarea păsărilor vii sau moarte, sau a unor părți și produse derivate din acestea, cu excepția speciilor înscrise în Anexa III a Directivei Păsări.

În mod special, speciile acceptate la vânătoare nu trebuie vânate în perioadele de creștere/cuibărit sau în diferite stadii ale reproducerei și, în cazul speciilor migratoare, în perioadele de întoarcere la locurile de cuibărit. De asemenea, este interzisă vânătoarea, capturarea sau uciderea păsărilor sălbaticice prin metode și mijloace neselective sau capabile să cauzeze dispariția locală a speciei.

Pentru speciile de păsări periclitante menționate în Anexa I a Directivei Păsări și pentru speciile migratoare a căror venire este regultă, statele membre trebuie să asigure protecția prin măsuri speciale, ce includ și conservarea habitatelor specifice, în cadrul Ariilor de Protecție specială Avifaunistică.

Prin suprapunerea limitelor fondului forestier studiat cu limitele sitului ce face parte din rețeaua Natura 2000, am constatat că fondului forestier proprietate privată a Greengold Timberlands 1 se suprapune integral peste ROSPA0029.

Situl de protecție avifaunistică (SPA) ROSPA 0029 Defileul Mureșului Inferior – Dealurile Lipovei

ROSPA0029 Defileul Mureșului Inferior și Dealurile Lipovei a fost instituit prin Hotărârea de Guvern nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică drept parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată și completată prin Hotărârea de Guvern nr. 971/2011.

Planul de management este elaborat de către Universitatea de Vest "Vasile Goldiș" din Arad în calitate de custode. Planul de management este realizat în conformitate cu următoarele documente reglementative:

- OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice
- Legea nr.49/2011 pentru aprobarea OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice
- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național, Secțiunea a III- a – arii protejate
- HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție avifaunistică drept parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- HG nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea HG nr.1284/2007 privind declararea ariilor de protecție avifaunistică drept parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România

Situl reprezintă o zonă deluroasă cu multe păduri compacte de foioase și zone deschise de o valoare rar întâlnită de-a lungul Mureșului. Habitantele foarte diversificate care permit stabilirea unui număr mari de specii care sunt afectate de activitatea umană doar într-o foarte mică măsură. În pădurile din zona propusă cuibărește probabil cea mai mare populație de ciocanitoare de stejar. Întâlnim efective importante la nivel național ,4 specii de răpitoare, acest lucru fiind posibil din cauza condițiilor excelente de cuibărit (păduri bătrâne) și de vânătoare. Cel mai important loc de hrănire al răpitoarelor și al berzelor albe și negre este în lunca Mureșului, pajiștile de aici fiind indispensabile și populației de cristel de câmp. În zonele deschise cu pâlcuri de arbori și tufărișuri întâlnim silvia porumbacă, caprimulgul și sfrânciocul cu fruntea neagră.

Din punct de vedere administrativ protejată menționată este împărțită pe teritoriul administrativ al județelor Arad (54%), Hunedoara (11%), Timiș (35%). Suprafața totală a ariei de protecție specială avifaunistică, defileul Mureșului Inferior – Dealurile Lipovei, însumează 56.660 ha.

Impactul obiectivelor și soluțiilor tehnice propuse prin planul de amenajare asupra sitului de protecție avifaunistică ROSPA0029 Defileul Mureșului Inferior – Dealurile Lipovei

Relația Planului de Amenajare cu Planul de Management

Conform prevederilor OUG 57/2007 art. 24 alin. (1) amenajamentele silvice ale unităților de producție/proprietăților ce intră în componența ariilor naturale protejate vor fi revizuite în mod obligatoriu în termen de 12 luni de la aprobarea planurilor de management.

Având în vedere ca actualul amenajament este realizat după planul de management al sitului, măsurile acestuia vor fi conforme legislației specifice ariilor protejate și a planului de management în vigoare.

Obiectivele de conservare ale habitatelor și speciilor de păsări

Baza legislativă pentru înființarea rețelei Natura 2000 o constituie Directivele 79/409/EC („Directiva Păsări”) și 92/43/EEC („Directiva Habitare”).

Directiva păsări a fost creată cu scopul de a se asigura conservarea speciilor de păsări sălbaticice care se găsesc în mod natural pe teritoriul european al statelor membre, în vederea îndeplinirii obiectivelor comunitare privind îmbunătățirea condițiilor de viață și dezvoltarea durabilă.

Măsurile care trebuie luate se aplică diferenților factori care pot afecta efectivele de păsări, și anume consecințelor activităților umane, în special distrugerii și poluării habitatelor păsărilor, capturării și omorârii de către om și comerțului care rezultă din astfel de practici. Stringența acestor măsuri trebuie adaptată la situația diferențelor specii în cadrul politiciei de conservare.

Prin conservare se urmărește protecția și gestionarea pe termen lung a resurselor naturale ca parte integrantă a patrimoniului popoarelor europene. Prin conservare se pot controla resursele naturale, precum și utilizarea acestora pe baza măsurilor necesare pentru menținerea și adaptarea pe cât este posibil a echilibrelor naturale dintre specii.

Conservarea, menținerea sau restaurarea unei diversități suficiente și a unei suprafețe suficiente pentru habitate este esențială pentru conservarea tuturor speciilor de păsări. Pentru anumite specii de păsări trebuie să se prevadă măsuri de conservare speciale în privința habitatelor acestora pentru a li se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire. Astfel de măsuri trebuie să ia în considerare și speciile migratoare și trebuie să fie coordonate în vederea stabilirii unui cadru coerent.

Conform Directivei Habitare, scopul rețelei Natura 2000 este de a stabili un „statut de conservare favorabil” pentru habitatele și speciile considerate a fi de interes comunitar. Conceptul de „statut de conservare favorabil” este definit în articolul 1 al directivei habitate în funcție de dinamica populațiilor de specii, tendințe în răspândirea speciilor și habitatelor și de restul zonei de habitate. (Natura 2000 și pădurile, C.E.)

Articolul 4 al Directivei Habitare afirmă în mod clar că de îndată ce o arie este constituită ca sit de importanță comunitară, aceasta trebuie tratată în conformitate cu prevederile Articolului 6. Înainte de orice se vor lua măsuri ca practicile de utilizare a terenului să nu provoace degradarea valorilor de conservare ale sitului. Pentru siturile forestiere, de exemplu, aceasta ar putea include, de pildă, să nu se facă defrișări pe suprafețe mari, să nu se schimbe forma de utilizare a terenului sau să nu se înlocuiască speciile indigene de arbori cu alte specii exotice.

Obiectivele impuse de Directiva Habitare pentru habitate impun menținerea sau îmbunătățirea statutului de conservare a habitatelor de interes comunitar. În fapt această stare de conservare trebuie asigurată pentru habitate la nivelul întregii țări, în funcție de reprezentativitatea fiecărui tip de habitat, urmând a fi stabilite măsurile necesare.

În cazul unui habitat forestier, starea de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor tipice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor tipice. Această stare se consideră favorabilă atunci când sunt îndeplinite condițiile (Directiva 92/43/CEE, Comisia Europeană 1992):

- arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Direcții propuse pentru conducerea arboretelor

Recomandări ale Comisiei Europene – Ghidul Natura 2000 și pădurile:

- Practicile de gospodărire a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factori de mediu adverși și duce la întărirea mecanismelor naturale de reglare

-Se vor utiliza practici de gospodărire a pădurilor corespunzătoare ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului – Promovarea regenerării naturale.

-Recoltarea produselor, atât lemnioase cât și nelemnioase, nu trebuie să depășească un nivel durabil pe termen lung iar produsele recoltate trebuie utilizate în mod optim, urmărindu-se rata de reciclare a nutrienților – Calculul prosibilității s-a realizat pe principul asigurării continuității pădurilor

-Se va proiecta, realiza și menține o infrastructură adecvată (drumuri, căi de scos-apropiat sau poduri) pentru a asigura circulația eficientă a bunurilor și serviciilor și în același timp a asigura reducerea la minimum a impactului negativ asupra mediului

-Planificarea gospodăririi pădurilor trebuie să urmărească menținerea, conservarea și sporirea biodiversității ecosistemice, specifice și genetice, ca și menținerea diversității peisajului.

-Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice in situ pericolitate sau protejate – Stabilirea grupei funktionale 1.5.M pentru pădurile incluse în situl Natura 2000 ROSPA0029 Defileul Mureșului Inferior- Dealurile Lipovei și în ROSCI 0064 Defileul Mureșului.

-Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului

-Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arborelul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unde este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului

Măsuri propuse pentru gospodărirea habitatelor forestiere și a speciilor de interes comunitar din zona studiată în vederea îmbunătățirii stării de conservare

Administratorii pădurilor vor urmări recomandările de mai jos pentru păstrarea biodiversității la nivelul unității administrative:

păstrarea a minim 5 arbori maturi, uscați sau în descompunere pe hectar, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocanitori, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc) – în toate unitățile amenajistice;

păstrarea în arborelul Tânăr a minim 3 arbori seminceri după ultima tăiere cu scopul de a asigura surse de hrănă pentru specia urs, dar și de asigura o resursă locală de semințe

în cazul pierderii potențiale în semințisul natural sau plantații – în arboretele ce vor fi parcurse cu ultimele tăieri de regenerare;

păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici

- în toate unitățile amenajistice;

menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuși mici de apă, mlaștini, smârcuri, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei – în toate unitățile amenajistice;

arboretele ce au fost identificate ca fiind arborete cu stare nefavorabilă sau parțial favorabilă, în care au fost propuse lucrări de curățiri sau rărituri, vor fi conduse pentru a asigura îmbunătățirea stării de conservare. Aceste arborete necesită intervenții pentru reconstrucție ecologică, prin promovarea speciilor specifice habitatului, aflate diseminat sau în proporție redusă în arborete – în toate arboretele în care s-au propus rărituri sau curățiri.

4. Modul de asigurarea utilităților

a. Alimentarea cu apă

Nu este cazul.

b. Evacuarea apelor uzate

Nu este cazul.

c. Asigurarea apei tehnologice, dacă este cazul

Nu este cazul.

d. Asigurarea agentului termic

Nu este cazul.

Semnătura